

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:
Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden
mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemati velja:
Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnistvo in ekspeditija v
„Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 173.

V Ljubljani, v ponedeljek 31. julija 1899.

Letnik XXVII.

Vabilo na naročbo.

S 1. avgustom pričnjenja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta 3 gld.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravnistvo „Slovenca“.

Mirovni posveti.

Mirovni posveti, ki so se dne 18. maja pričeli v Hagu, so končani. Ali so te konferencije dosegle oni idealni namen, ki ga je bil v svojem pozivu na omikane države minolo leto očrtal ruski car? Nikakor ne, kajti glavna svrha tem posvetom bi morala biti razoroženje, a ravno to vprašanje stopilo je v ozadje, čemur pa se z ozirom na antagonizem raznih držav in na mnoga nerešena svetovna vprašanja tudi ne čudimo.

Zvršetak konferencij torej optimistom ni izpolnil lepih nâd, vendar so diplomati in politiki vsaj resno in trezno razmotrivali razna vprašanja, ki so v zvezi z militarizmom, in tako vrgli v zemljo seme, katero utegne, tako vsaj upamo, v bodočem stoletju vskliti in vzrasti kot palma miru.

Konečni protokol mirovnih konferencij obseza štiri dogovore in pet želja, katere bodo pooblaščenci predložili svojim vladam. Prvi dogovor

se tiče mirne poravnave mejnarodnih preprirov. S tem vprašanjem se je bavila tretja komisija. Po predloženem načrtu morale bi signatarne vele-vlasti v slučaju resnega prepira apelovati na razsodišče, predno bi odločevalo orožje. Toda Nemčija se je izrekla proti obligatornemu razsodišču, kakeršno je predlagala Rusija. Še odločneje sta ugovarjala dotični določbi rumunski in srbski zastopnik, češ, da bi bile potem male države pod kontrolo velevlasti. Večina se je nato izrekla za fakultativno razsodišče, ki bi imelo v prepornih vprašanjih le posvetovalni značaj brez obveznosti. To razsodišče naj bi ne pretrgalo mobilizacije ali drugih priprav za vojsko.

Ta stalni mirovni dvor v Hagu bi razsojal le tedaj, ko bi zahtevale posamezne države.

Drugi dogovor se tiče običajev in določeb za vojsko na kopnem, tretji obsega revizijo ženevskega in peterburškega dogovora ter bruseljske konferencije l. 1874 o vojnem pravu. Nobeden teh dogovorov ni bil doslej konečno odobren od vseh dotičnih držav. In tudi sedaj je dvomljivo, da bi sedanjim sklepom pritrdile vse države. V vojski je v obče vsakdo egoist. Vojak ne bo nikdar stradal v vojski, ako bo našel živež, in skoraj gotovo tudi ne vprašal za račun.

In četrti dogovor obseza tri izjave, katere naj bi preprečile metati razstrelila iz balonov in sploh take kroglice, ki se razstrelé v telesu.

Konečno zapisnik obseza petero želja: Prvič želi konferencija, naj bi se troški za armade omejili, ker to zahteva materialni in moralni blagor človeštva. Drugič želi konferencija, da se v program bodoče konferencije uvrsti vprašanje o pravu in dolžnostih nevtralnih držav. Tretja želja je, naj države prouče vprašanje glede kalibra pušek in pomorskih topov. Četrta želja je, da se v kratkem snide posebna konferencija za revizijo ženev-

skega dogovora. In peta želja je, da bodoča konferencija pretresava vprašanje o zasebni lastnini v pomorskih vojskah o in bombardovanju mest in vasij.

Najvažnejše vprašanje o omejitvi vojnih troškov je ostalo torej le kot želja. S tem vprašanjem se je bavila prva komisija. Že knez Metternich je bil l. 1816 sprožil to vprašanje, kako naj bi mejnarodna konferencija posameznim državam določila normalno število vojakov. Toda vsi poskusi v tem oziru so se doslej izjalovili. Rusija je sedaj predlagala, naj bi število armad in vojni proračuni za pet ali vsaj tri leta ostali »statu quo ante«. Večina delegatov pa je ta predlog odklonila.

Kaj je konečni rezultat? Konferencija je sicer priznala vzvišene namene ruskega cara, toda oživotvoriti ta ideje ni mogla. Militarizem je moloh, ki zahteva vedno večje žrtve, in sedanji svetovni položaj ne pripušča niti delnega razoroženja. Diplomati računajo z realnimi razmerami, sodijo svet, kakeršen je, in ne tako, kakeršen bi moral biti. Oni stari rek, da vojska zahteva prvič denar, drugič denar in tretjič denar, je še vedno v veljavi. In to bo menda veljalo na žalost obremenjenih narodov tako dolgo, da omagajo ljudstva pod bremenom in bode za daljšo dobo nemogoča vsaka ofenziva in defenziva.

Politični pregled.

V Ljubljani, 31. julija.

Politika desničarskih strank v držav-nem zboru. Glasilo poljske liberalne stranke se v jedni zadnjih številkih grozno huduje nad raznimi desničarskimi strankami, posebno pa nad poljskim in češkim državnozbornim klubom, ker nimajo, kakor pravi ta list, prav nobene politike.

LISTEK.

Neznana pesem.

Spisal A. B.
(Konec.)

Posetil je zadnjikrat svojo rojstno vas in slutil je na tistem, da se je prišel posloviti od nje.

Tu je bela vaška cerkev s svojimi golimi stenami, z živo barvanimi kipi na lesenih oltarjih... Kako veličasten se mu je zdel nekdanj ta prostor, kako se je širilo njegovo mlado srce, kadar so se oglasile na koru svete pesmi, polne skrivnosti in veselega upanja. Skozi visoka okna je sijalo toplo velikonočno solnce, od oltarja je vstajalo dišeče kadilo v komaj vidnih plavih oblakih. In njemu se je zdelo, da se širijo stene do daljnega obzorja in da se dviga obok visoko do jasnega neba...

Tod je živel svoja krasna leta. Ta tiha pokrajina, skrita med gozdovi, je bila ves njegov svet. Hiše so ležale raztresene ob ilovnatih klanjih; skrite so bile večidel med drevjem, le tu pa tam se je lesketala bela stena. In na okrog so se razprostirali valoviti hribi, pokriti z mladim bukovjem. Tod je sanjal svoje prve sanje. Ležal je

v mahu pozno do večera, s polzatisnjenimi očmi in prekrizanimi rokami. Nad njim je šumelo zeleno listje; skozi vejevje se je svetil tu in tam košček jasnega neba... Gozd ni utihnil niti za hip. Šepetalo je neprestano krog njega v skrivnostnih besedah; zdelo se mu je, da prihajajo od nekdaj poludušeni glasovi prelepe neznane pesmi.

Takrat je začutil prvokrat hrepenenje po nji, — nerazumljivo bolešno hrepenenje. Kje je slišal tisto pesem? V polnočnih sanjah, v materinem naročju?... V največji sreči, v najtežji bolesti je zaslutil nejasno njene glasove, — a kadar je obstal in poslušal, izginili so v daljavo brez sledu...

In od tedaj jo je iskal z vso močjo svojega srca... Kar je ustvaril, zdelo se mu je medlo in slabo, samo slab in razblinjen sled one zaželjene popolne lepote. Sedel je pri klavirju in poskušal. A časih je bila njegova duša pusta in brez ognja in zdrznil se je ob teh trivijalnih, vsakdanjih glasovih, ki so mu prihajali izpod prstov...

Da, nad to sanjajočo zeleno pokrajino je plavala prvokrat ona nebeška pesem... Bukovje šumi kakor takrat in v dolini trepečejo solčni žarki po zelenih travnikih... Stopal je po ozki blatni stezi proti vasi. Za cerkvijo je ležalo pokopališče

v vlažni senci. Na gomilah so stali polrazpali leseni križi z nerazločnimi napisi; ob cerkvenem zidu je slonelo dvoje kamenitih spomenikov. Odstranil je vegasto ograjo ter pokleknil na grob, visoko zaraščen s pisano travo in nerazcvetlimi belimi rožami.

Pod to gomilo so položili pred davnimi leti njegovo mater.

* * *

Vedel je natanko, da so šteti njegovi dnevi. Njegova prsa so bila slabša dan za dnem in kadar je legel na posteljo, obšla ga je utrujenost, da ni mogel ganiti z roko. Ves svet na okrog se mu je zdel tuja zemlja, s katero nima nikakega opravka in v katero je prišel samo za par dni kot gost. In to ga ni žalostilo. Na smrt se je spomnil samo o poznih večernih urah, kadar je gledal v temo s široko odprtimi očesi.

Tudi ni prekinil svojih študij. Hodil je na konservatorij kakor drugi, a kadar je poslušal pogovore o slavni prihodnosti in veselem življenju, zatrepetal mu je na obrazu resigniran smehljaj. Vsi so občevali z njim z nenavadno, skoro nežno uljudnostjo, kakor bi se ga bali razžaliti z nepremišljeno besedo. Kadar je sedel h klavirju, utihnil je najmanjši šum, da bi se slišalo lahko di-

— Smer notranji politiki, pravi list, določa samo Thunovo ministerstvo, večina nima druge naloge, nego samo odobriti, kar jej grof Thun predloži. V posebno čudni luči pa nam pokaže politiko večine dejstvo, da sedaj, ko se manjšina giblje živahneje ko kedaj poprej in si skuša pridobiti popularnosti pri prebivalstvu, večina popolno miruje in molči. Ali nima niti češki, niti poljski klub prav nobenih teženj? Ravno sedaj potrebuje slovanska zveza pozitivnega programa in na njegovi podlagi najintenzivnejše akcije. Ako parlamentarna večina kmalu ne prične z resnim delom, mora poginiti na politični anemiji. Sedaj je skrajni čas, ako nočejo, da je izgubljena vsa bodočnost. — »Nova Reforma«, to je namreč zgoraj omenjeno glasilo, ima sicer popolnoma prav, ko pravi, da se sedaj od strani večine ničesar ne zgodi, toda povedati bi pa tudi morala, kaj naj se zgodi. Program, in sicer pozitiven program je že davno gotov. Neštevilnokrat se je že pričela odločna akcija v svrhu izvršitve posamnih točk tega programa. Koliko poskusov se je že pričelo v svrhu konečne rešitve narodnostnega in s tem pozneje tudi drugih vprašanj, a vselej zaman. Vsako akcijo je preprečila brezobzirna nemška obstrukcija in ravno vsled tega, ker ta preveč »dela«, ne more nikamor večina. Opozicija naj opusti svojo neumno in škodljivo taktiko, in takoj se prične resno in pozitivno delo.

Proti § 14. so vprizorili nemški liberalci strastno gonjo na vseh koncih in krajih. Poseben odbor liberalnih prvakov skrbi zato, da se oglasi vsaka liberalna vas z odločnim papirnatim protestom, s katerimi se polnijo koši pri ministerstvu in lokalnih vladah. Poleg tega so pa poskrbeli zavednim trgovcem in velikim industrijcem za primerno število izjav, s katerimi zahtevajo od finančnih oblastev povrnitev vseh davščin, ki so jih vplačali na podlagi naredeb po paragrafu 14. Kajpada vlagatelji sami ne pričakujejo, da bi se kdo res oziral na njih odločne zahteve. Čudno je pri vsem tem smešnem počenjanju le to, da rogovilijo liberalci proti temu, kar so sami ustvarili za porabo proti svojim nasprotnikom. Nemško-liberalna klika bi bila smela brez vsakih ovir krotiti s tem paragrafom slovanske narode, ko bi bili kedaj tako divji, kakor so sedaj očetje tega paragrafa, vlada oziroma večina se pa ne sme posluževati tega sredstva v boju z liberalci. Sicer se pa vlada kaj lahko iztrga iz rok temu paragrafu; obstrukcija naj utihne, liberalci naj pokažejo voljo za resno sodelovanje v parlamentu, in takoj je pomagano vladi in prebivalstvu. Dokler pa tega ni, je smešen ves krik v liberalnem taboru.

Mirovna konferenca v Haagu je s sobotno zadnjo sejo zaključila svoje upovane uspehov polno delo. Sobotna sklepna seja je bila javna. Predsednik Staal je naznanil, da so zastopniki udeleženi držav podpisali že omenjene dogovore, nasvete in želje, in sicer sklepni akt vsi zastopniki, pogodbo glede razsodišča zastopniki šestnajstih, ono glede vojske na suhem in na morju, kakor tudi glede prepovedanega streljiva zastop-

niki petnajstih držav. Nato je prebral predsednik pismo niz. kraljice papežu za moralno pomoč in odgovor papežev, v katerem ustreza želji kraljice in izjavlja, da je voljan tudi dejanski sodelovati, kazoč na dejstvo, da je bil že večkrat razsodnik v prepornih zadevah mej državami. V svojem sklepnem govoru je Staal naglašal, da dovršeno delo sicer ni popolno, vendar odkrito, praktično in modro. Skušalo se je zjediniti načeli gleda drž. suverenitete in pravične mejnarodne solidarnosti. Delegate je pri tem vodila vseskozi pravičnost. Po nekaterih običajnih zahvalah se je zunanji minister de Beaufort spominjal ruskega carja, ki je sprožil mirovno idejo. Resnice seveda ni hotel nihče povedati, da se namreč ni doseglo prav ničesar. Najboljša je bila še izjava francoskega zastopnika, ki je izražal željo, naj s to konferenco delo ne bi bilo končano, marveč to naj bi bil še le pričetek resnemu delu v interesu miru.

Razmere v Španiji. Razni listi so poročali v zadnjem času o nekem »prepiru« mej nadškofoma v Toledo in Sevilli radi nekega »karlističnega pamfleta«, ki ga je baje objavil nadškof v Sevilli. Takoj s početka se je lahko uvidelo, da v teh poročilih nekaj ni v redu in da mora nekaj družega tičati za »karlističnim pamfletom«, radi katerega se je baje toledski nadškof že pritožil v Rimu. Sedaj pa, ko je objavljen cel dotični pastirski list sevillskega nadškofa, je pojasnena vsa zadeva. V tem listu govori nadpastir o boju, ki ga vodijo verski sovražniki proti veri in cerkvi, ter omenja, da sta vložena v parlamentu dva predloga, katerih eden zahteva izgon jezuitov, drugi pa sploh zatiranje moških in ženskih redov v Španiji. Govori se celo, da je ta dva načrta predložil neki poslanec v sporazumljenju z vlado. Umevno je toraj, da se je nadškof moral oglasiti ter opomniti poslance obeh zbornic, naj odklonijo predložena načrta. Umevno je tudi, da nadpastir ni mogel z rokavicami prijemati nasprotnikov cerkve in domovine, in ker je ta list objavil tudi karlistični časnik »Corres Espanol«, planili so proti nadškofu vsi navidezni patrijotje in ga denuncirali kot pospeševalca karlistične ideje, kar pa seveda ni in ne more biti resnično. Pričakovati je toraj, da se »prepir« poravnava mirnim potom.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 31. julija.

(Presvetil cesar) je gasilnima društvoma v Mošnjah in Semiču daroval po 80 gld.

(Birmovanje v ljubljanski škofiji.) Zadnje poročilo o vsporodu birmovanja nam je popraviti, da bode v Izlakah birmovanje v sredo dne 9. avgusta, v Kolvratu pa v četrtek dne 10. avgusta. V Ihanu ne bo sv. birme, ker je g. župnik obolel in moral iti v pokoj.

(Za volilno pravico.) Naš poročevalec nam piše: Polno policajev! Za vsakim vogalom britka sabljica. In vendar ni bilo nič hudega. Delavci so dobro vedeli, da g. župan Hribar potuje po Ruskem, da občinski svetniki blade svoje živce po raznih tujih krajih in da bi bila mej počitnicami občinskega sveta vsaka večja akcija za vo-

lilno pravico skoro brezvspešna. Včerajšnji shod je bila priprava za večjo akcijo, ki se uprizori tedaj, ko se občinski svetniki povrnejo v Ljubljano z zdravimi živci. Tedaj bodo delavci opravili tudi brez policajev, kajti s policaji se ne bode uplivalo na delavstvo, ki ve, da se gospodi pokazati sme. Včerajšnji shod na starem strelišču se je lepo zvršil. Navzočnih 400 mož bode poneslo agitacijo med najširše mase. Na shodu se je volilo mešano predsedstvo. Od krščanskosocialne strani je predsedoval g. Bahar, od socialnodemokratske pa g. Mihevc. O zahtevah delavcev je govoril g. Gostinčar. Govornik je opozarjal, da delavci težko odprejo vrata, ki vodijo do njihovih pravic. V drž. zboru so dosegli peto skupino, a še v tej so terorizirani po drugih stanovih. V občinske zastope so delavcem še zaprta vrata. Uhod v te zastope pa si morajo priboriti delavci, ki so steber, podpora javnega blagostanja. Kdo tvori javno blagostanje, ako ne delo? Da imamo samo dolžnosti, a nič pravic, krivi smo v prvi vrsti sami. Zahtevati moramo združeni delavci odločno svoje pravice. Žalostno je, ako se dobi napreden občinski zastop, kakoršen hoče biti ljubljanski, ki v klubu sklene, da delavcem ne bo dal volilne pravice. — Ako je kak stan napredoval, je gotovo delavski, ki se je iz prahu povzdignil do veljave. Govornik opozarja delavce, naj ne bodo vzgled prepirajočim se strankam, ampak naj nastopijo, kakor na prvem shodu skupno za to, za kar morajo biti vsi zavedni delavci. Na prihodnjih shodih naj se še krepkeje pokaže ta delavska solidarnost, pokaže naj se, da vemo, kaj je naše. — Nato se je soglasno sprejela resolucija za občno, direktno in tajno volilno pravico v ljubljanski občinski zastop. Povdarjalo se je, da resolucija nikakor ne zadošča. Doslej je občinski zastop vse take resolucije vrigel v koš. Treba je voliti deputacijo, ki naj resolucijo ponese županu Hribarju ter naj mu pove, da so se delavci naveličali čakati in da se ne dajo več voditi za nos. Na ta način bodo zvedeli delavci, kako jim je nadalje postopati. Soglasno so bili izvoljeni v to deputacijo gg. Bahar, Mihevc, Gostinčar in Hitec. S pozivom, naj se delavsko ljudstvo mnogobrojno udeleži protestnega shoda proti podraženju živil, katerega prirede krščanski socialci v nedeljo dne 6. avgusta ob 1/2.10. uri dopoldne na starem strelišču, se je zaključil shod.

(Prezentovan je) č. g. Janez Hromec, župnik na Novi Oslici za župnijo Šenturška Gora.

(Družba sv. Mohorja) je tudi letos napredovala, ker šteje 78.103 ude, torej 972 več, ko lani. Letos se bode razdelilo 468.618 knjig.

(Umrli) je dne 27. t. m. na Gorjanskem (Gorisko) obče spoštovani Josip Štrekelj, oče znanega profesorja na graškem vseučilišču gosp. dr. Štreklja. Od blizu in daleč so mu prijatelji in znanci prišli izkazati zadnjo čast.

(Iz Kranja) nam pišejo: Ako nisi zanimiv, stori se sam. Tako mislijo najbrže vsi oni naši prosvitljenci, katerim se jako »ferzmagaa«, da niso imeli večine pri zadnjem zboru kmetijske družbe, da so se morali poslužiti nasilstva nasproti kmetom. In zdaj pa skušajo prav na ljubeznjivi način kmete za se pridobivati. Kako neki? S tem, da »farbajo«, pa ne, kakor farbarji obleko in drugo robo, ampak ljudi. In tako so zanimivi že dalj časa, posebno pa še zdaj s svojo »ljudsko farbarijo«. Odkar je poljanski doktor krstil kmete za mežnarje, ima on tudi v našem mestu mnogo posnemovalcev, kateri hočejo imeti kmete za svoj »šlebeder«, kedar jih kaj bode v peté. Tako se je pred par dnevi tamkej v prostorni veži, kjer podpirata pred vratni dva stebriča elegantni balkon, mož s pobarvanim nosom tudi poslužil »farbarije«. Mož sicer ni kdove kako živahen, a kedar se gre za kmečke koristi, si misli, treba je storiti že svoje. Zanimivo je bilo poslušati, kako je obdelaval neko ubogo babše kmečko, zakaj se gre pri kmetijskem društvu. »Farba« jo je, da k volitvam, ki bodo menda čez 14 dni, naj pridejo le veči, izobraženi kmetje. Kajzarjev in drugih, je djal, ni treba, ker tu se gre le zato, da »f . . .« ven pomečemo, ker jih ni treba v društvu. — Kmet ali čuješ? Tedaj kedo naj govori in odločuje torej o kmečkih zadevah? Morda ljudje, ki štejejo kmeta, kateri vse vzdržuje, med »nerazsodno maso«? Kmetje, dobro si zapomnite

hanje vetra, ki se je igral z zagrinjalom na oknu. V pesmih Makarijevih je ležalo toliko tihe melanholije, da so srca nehoté zadrhtela ob teh čudovitih zvokih in da se je razlila temna resnoba po licih. A ob vsem občudovanju se ni poznal na njegovem obrazu niti sled sreče ali zadovoljstva. Njegove oči so ostale nemirne in negotovo hrepenenje ni izginilo v njih niti za trenotek.

Časih se mu je zazdelo, da jo čuje v tistem času skrivnostne velikomestne noči. Bele zvezde so trepetale na nebu; ob cesti so se dvigala visoka temna poslopja. Iz kake kavarne ali visoko iz razsvetljene koncertne dvorane so prihajali zvoki vijolin, nejasni in bolestni, kakor polnočne sanje nemirnega srca. . . . Stal je in poslušal, — a ko se je zavedel, ni ostalo ničesar od nebeških akordov in kjé v bližini je hreščal trivialen valček.

Nekega jutra je ostal doma. Čutil je, da se mu bliža konec. Sprva so ga hodili posecat prijatelji in znanci; govorili so mu o zdravju in o lepi prihodnosti. Sčasoma pa so pozabili nanj in naposled ni bilo nikogar več k njemu. Ni se mogel več dvigniti, da bi šel h klavirju; noge so se mu tresle in zvrtilo se mu je v glavi ob prvem koraku . . .

Tiste dni je prišla k njemu sestra Kristina in sedela je ob njegovi postelji vse one dolge noči, ko ni mogel zatisniti trepalnic kljub vsi svoji smrtni utrujenosti. Kadar se je ozrl nanjo, spreletel mu je lica blažen smehljaj.

* * *

Umolknil je samó za trenotek. A v tem kratkem trenutku je preživel vse svoje življenje, kakor bi objel z jednim samim pogledom neizmerno sliko. Zagrinjalo je palo in odprl je oči.

»Kristina, — meni je lahko, kakor še nikdar doslej. Zdi se mi, da bi vstal in sedel h klavirju . . .«

Hotel je vzdigniti glavo, a pala mu je na blazino nazaj. V tistem hipu je iztegnil roko in čudovita sreča se mu je razlila po vsem obrazu.

»Ali jih čuješ, Kristina? To so tisti nebeški glasovi, — to je moja zmagoslavna pesem! Od tam gor prihajajo, v srebrnih haljah, z zlatimi harfami . . . Ali jih čuješ, Kristina?«

Roka mu je omahnila, a otroško blaženi smehljaj mu je ostal na licih. Čez par trenotkov se je dotaknila sestra njegovega čela; bilo je ledeno-mrzlo. Zatislila mu je oči ter mu dala razpelo v sklenjene róke . . .

torej, koliko veljave imate vi in vaše pravice pri oñih olikancih, katerim polnite njih žepe s svojimi trdo zasluženimi vinarji. Skrajni čas je torej že, da se kmetje sami organizujejo v svojih zadevah in kmalu bodo potrgani in polomljeni našopirjeni sedanji grebeni mogočnih mestnih petelinov. Kmetje, na dan za svojo sveto stvar!

(Tržiške narodnostne razmere.) Komu ni znan Tržič? Tržičani imajo i v svoji govorici i v svojem vedenju i v svojih običajih nekaj posebnega, kar je vzrok, da so predmet splošnega zanimanja. Tudi glede na pobožnost njegovih prebivalcev so nekdanj Tržič hvalili, in še sedaj mu gre v tem oziru vsa čast, da se je že marsikaj obrnilo na slabše. Posebno pa je razupit Tržič zaradi svoje nemškutarije. Dočim se je povsodi po Kranjskem in sosednih kronovinah prebujal narod iz trdega spanja in se poprijemal resnega dela za dom, je ostalo v Tržiču skoro vse pri starem. Le nekaj malega se je obrnilo na bolje, tako n. pr. je v šoli dobila slovenščina malo več pravic, v cerkvi je na mesto nemškega petja stopilo slovensko, in še nekaj malega je postalo drugače. Nekaj slučajev naj častitljivi čitatelj pojasni naše razmere. V soboto 29. julija smo imeli sklep šole. Običajno je, da se ob sklepu šolskega leta priredi mala slavnost. Pri tej slavnosti je bilo razmerje mej slovenskimi in nemškimi otroci 398 : 30, in še mej temi 30 Nemci bi nekatere bolj po pravici imenovali Slovence, kakor Nemce. In vendar jih je predsednik krajn. šol. sveta klical samo v nemškem jeziku. Koliko učencev je pač razumelo besede: »Folgende Schüler verdienen belobt zu werden?« Šolskemu vodstvu ne očitamo ničesar, ker ima v tem oziru tako težavno stališče, kakor nobeno drugo na Kranjskem. V občinskem zboru sedi poleg Nemcev tudi nekaj Slovencev. Lansko leto je neki nemški odbornik — kakor se mi je pravilo — predlagal, da se naj v prihodnje od deželnega odbora sprejemajo samo nemški dopisi. Predlog je bil sprejet — soglasno. Da so oficijelni sprejemi, napisi itd. vsi nemški, tega mi ni treba še posebej poudarjati. Da je v Tržiču zastopan tudi nemški »Schulverein« s svojim »Kindergarten«, da ima »Südmark« tu svojo podružnico, to je že splošno znano. Davno bi bile v Tržiču že lahko zavladale drugačne razmere, da niso tržiški Slovenci rok križem držali. Slovensko bralno društvo, kateremu »Narod« poje slavo-speve, ni še priborilo in tudi ne more priboriti slovenstvu v Tržiču nobene pravice. Naše bojišče za naše narodne pravice more in mora biti le pri volitvah v krajevne zastope. Tu se pokaži, kdor si Slovenec. Zato še enkrat apelujemo na rodoljubje tistih slovenskih Tržičanov, ki imajo volilno pravico: ne dajte se komandirati »Narodu«, ki ne pozna naših ramer! Verjemite mi, da »klerikalstvo« ni taka pošast, kakor vam jo slika »Slovenski Narod«. Čeprav moramo biti duhovniki že po svojem poklicu največji nasprotniki liberalstva, nas to vendar ne more ovirati, da bi z vami ne delovali za narodno stvar. Povsodi so bili duhovniki buditelji naroda, zakaj bi ne smeli biti v Tržiču? Osnujte toraj vi politiško društvo za Tržič, če nam ne zaupate, ali pa stavite kak drugačen predlog. Poleg politiškega društva bi bila pri nas že davno potrebna podružnica društva sv. Cirila in Metoda. Vem, da bi nam potem to društvo rado naklonilo slovenski otroški vrtec, kjer bi se naša deca odgajala v slovenskem in krščanskem duhu. Na delo torej, rodoljubi tržiški! Če pa niti sedaj nočete storiti ničesar, potem se pa varujte, da tržiški duhovščini ne bodejte kedaj očitali brezdomovinstva. N.

(Abiturijentje) iz leta 1879: Kdaj in kje bomo obhajali dvajsetletnico?!

(Rudeči križ.) Deželno pomočno društvo Rudečega križa za Kranjsko poroča, da so v minulem letu posamezne podružnice v Idriji, Kranju, Logatcu, Metliki, Radovljici, Kamniku in Črnomlju prispevale 468 gld. 20 kr. Za slučaj vojske ima društvo pripravljeno bolniško postajo s prenočiščem za 210 mož, rekonvalescentnico za 100 mož in bolniško postajo brez prenočišča z opoldansko hrano na kaki železniški postaji. Presvetli knezoškof dr. Jeglič je dal na razpolago grad z vrtom v Goričanah, da se v slučaju vojske po možnosti porabi v društvene namene. Koncem leta 1898 je štelo društvo 3 častne, 198 rednih in 2 podporna člana, premoženje pa je znašalo 17.008 gld. 69 kr. v gotovini in 565 gld. v obli-

gacijah in srečkah. Društvo sicer šteje 15 podružnic po deželi, toda delovanje nekaterih je zastopalo.

(Iz Štange) nam poročajo: Dne 27. t. m. so nas obiskali presvetli knez in škof ljubljanski, ob 9. uri darovali sv. mašo, pri kateri so domači pevci lepo peli. Po sv. maši so Presvetli od oltarja ljudstvo navdušeno nagovorili; besede so prihajale iz srca in segale v srca. Nato so blagoslovili pri Avsecu lepo novo kapelo in kip svetega Antona P., ki ga je naredil g. A. Rovšek iz Ljubljane. Tudi tu so Presvetli nagovorili ljudstvo ter ganili do solz. Slovesnost nam ostane v trajnem spominu.

(Gač) je pičil Uršulo Kastavec iz Hrušice pri Stopičah, ko je pobirala steljo. Letos je veliko te grde golazni.

(Iz Cirknice) nam poročajo: V četrtek dne 27. t. m. zgorelo je na Slivnici pri Cirknici voz sena in s senom vred tudi voz. Zapalili so baje na potu otroci ogenj in voznik nevedé pelje čez ogenj. Kar je začelo v hipu tako goreti, da je bil v trenutku voz v ognju. Živino, katera je bila vprežena v voz, je voznik le s trudom mogel rešiti. Škoda sicer ni prav velika, a lahko bi bila večja, ker za dotičnim vozom jih je šlo še kakih pet. K sreči so takoj zapazili ogenj ter ustavili živino in tako se rešili nesreče.

(Iz Preske) nam pišejo: Dne 29. t. m. smo končali šolsko leto s sv. mašo. Po sv. maši so se zbrali vsi otroci v šoli, kjer sta jih šolski vodja in katehet opominjevala k pridnosti in lepemu vedenju tudi ob počitnicah. Potem so bili otroci obdarovani s podobnicami. Otroci so pridno hodili v šolo in se marljivo učili. Otrok je preveč za eden razred, zato se je letos sklenilo, da se napravita dva razreda.

(Tržaški trgovci.) Iz Trsta nam pišejo: Kar se je že neštivilnokrat obravnavalo javno in zasebno, to moramo vedno in vedno naglašati: tržiški slovenski trgovci ne vršijo povsem svoje narodne dolžnosti. Nekako na srce jim je prirastla »preljuba« italijanščina! Ni zaradi tistega izreka finančnega dostavljavca, da še ni noben slovenski tržiški trgovec zahteval slovenske uradne tiskovine, ne, to je samo na sebi malenkost, toda značilna malenkost! Márveč gre se za to, kako so v resnici tržiški slovenski trgovci po večini. Ako pogledamo po neštivilnih popačenih slovenskih imenih na javnih trdkah, nam to že pove, kako so lastniki teh trdk v narodnem pogledu. So trgovci, ki se še nekako štejejo med narodnjake, a z malimi izjemami govori se v njihovih prodajalnah vse italijanski! Mnogo pokvarijo tisti »komiji«, ki so vedno v dotiki s svojimi laškimi tovariši. Kako težko pripraviti takega človeka, da bi govoril s teboj slovenski! Gospodarji sami pa pravijo: Kaj pa hočem, ako me Slovenci ne podpirajo? Ta je prazna! Kam pa hodijo Slovenci, nego k vam? Pa če ne hodijo, krivi ste sami, ker prezirate slovenski jezik, ker vam bolj gladko teče tista sladka italijanščina. Kaj pa naj storimo, da bodo slovenski trgovci v Trstu vsaj s Slovenci govorili v slovenskem jeziku? Treba bi bilo strogega nastopanja. To je vendar škandal, da mora kupec, ki prinese svoj denar trgovcu — vrh tega še Slovencu — govoriti v tujem, plačati v tujem jeziku. Tudi v Ljubljani trgovci mnogo greše v tem oziru, a tržiški — nekaj je izjem, so pa v tem oziru mnogo slabši.

(Židovska predrznost.) Iz Trsta se nam poroča: Posebno slovenski duhovniki so lahonskim židom trn v peti. Židovski »Piccolo« dolži gosp. Stembergerja, kapelana pri sv. Jakobu, da v cerkvi agitira za slovanstvo in da je delal propagando za veselico sv. Cirila in Metoda, ki se je vršila v neki krčmi. Tržaški »Piccolo« je eden tistih listov, ki s slastjo polnijo predale z napadi na katoliško duhovščino. Tako se je i sedaj debelo lagal. Bratovščina sv. Cirila in Metoda je priredila domačo zabavo na vrtu šole sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu in ne v krčmi. — Ta bratovščina oskrbuje slovensko petje v raznih tržiških cerkvah, koder se shajajo verniki slovenske narodnosti, kakor n. pr. pri sv. Jakobu. In ko bi bil g. Stemberger pri tej priliki tudi nagovarjal slovenske vernike, da se udeležijo veselice bratovščine sv. Cirila in Metoda, ali se je s tem že pregrešil? Saj tudi italijanski duhovniki vabijo svoje ljudstvo, da se vpisujejo v bratovščine in udeležujejo cerkvenih shodov, izletov in enacij sestan-

kov. G. Stemberger ima res zasluge, ker deluje za versko in narodno probujanje slovenskega ljudstva, da jih otima raznih nevarnostij. Zato pa ga obirajo »Piccolovi« židje, ki se veselijo pogube naših ljudi. Vse lahonstvo pri sv. Jakobu se vzdržuje iz naših ljudi, in sedaj se židje jezé, ker se obrača na bolje. Mnogo se je preje grešilo v tem oziru, bil je skrajni čas, da kdo poučuje zapeljano ljudstvo.

(Strela) je dne 24. t. m. zvečer udarila v pristavo gospe Ide pl. Rajakovič v Dobernužu. Pogorela so poslopja z raznim orodjem in krmo. Škode je nad 10.000 gld.

(Ogenj.) Dne 24. t. m. je gorelo pri Jakobu Rupniku v Lomih. Škode ima okoli 600 gld.

(Toča) je 24. t. m. zopet bila okoli Črnomlja ter naredila do 8000 gld. škode.

(Od sv. Trojice) na Dolenjskem nam pišejo: Od 20. do 29. julija imeli smo pri sv. Trojici sv. misijon s prav povoljnim uspehom in splošno vdeležbo. Pošiljamo to naznanilo v svet zato, da znova potrdimo, kako vneto je slovensko ljudstvo za to pobožnost, in da pokažemo, kaj vse prenese krepka volja naših Dolenjcev. Sredi najtoplejših dnij, ob največji vročini ter kljub najobilnejšemu poljskemu delu — bila je vdeležba — stan za stanom — vseobčna. Vodili so duhovne vaje čč. gg. lazariisti: Fr. Kitak in Jož. Ferjančič iz Celja in profesor Alojzij Nastran iz Gradca. Vse priznanje in zahvala gorečim gg. misijonarjem, ki so se pri toliki vročini res žrtvovali za blagi in vzvišeni namen. Cerkevno petje je oskrboval vrlji g. učitelj Fr. Skulj, ki je v primeroma kratkem času prav dobro izuril nekatere šolske otroke- pevce, ki z ljubkimi in nežnimi glasovi v cerkvenem duhu povečujejo službo božjo. To omenjamo v izpodbujo in posnemanje onim, ki besedičijo, da na deželi ni moč vpeljati pravega cerkvenega petja. Sredi pobožnosti misijonske nas je plašila huda nevihta s točo, ki pa v ohlajeni noči ni imela tolike moči. Vendar škoda po nekaterih vinogradih ni malenkostna, ker je nalive razdrli, poplazel in otrešel mnogo redilne prsti.

(V Krško) so se v petek zvečer iz Gradca pripeljali gojenci kurza za brambovske častnike ter si v soboto ogledali topničarske strelne vaje. Danes je topničarski polk št. 7 odrinil iz Krškega proti Ljubljani.

(Gospod Peter Corá) bi rad zopet prišel nazaj v Trst na mesto ravnatelja Konstantina. Podpirajo ga baje italijanski poslanci. Slovenski poštarji si ga gotovo ne želé.

(Pokojnine zasebnih uradnikov.) V ministerstvu za notranje stvari so izdelali načrt za splošno obligatorno zavarovanje zasebnih uradnikov. Zavarovanje pokojnin bode obligatorno za vse moške in ženske uradnike od 18. do 50. leta. Zavarovalnino bodo plačevali uradniki in podjetniki in bode znašala 10 do 12 % plače.

(C. kr. trgovinsko ministerstvo) poroča zbornici, da se je »Comandacii de Ingenieros de Madrid« s kr. odlokom naročilo, direktnim potom nakupiti potreben material za stavbo vojaških skladišč. Tudi inozemske tvrdke lahko vložijo ponudbe, s tem, da pošljejo cenike predmetov, katere nameravajo dobaviti; ponudbe se pa morajo le direktno na »Comandacia de Ingenieros de Madrid« (Ministerio de Guerra) vposlati. Ponudbeni razprava se ne bode vršila, ker se bo, kakor omenjeno, direktno nakupilo. — C. kr. trgovinsko ministerstvo naznanja trgovinski in obrtni zbornici, da je glasom poročila c. in k. konzulata v Sofiji, bulgarsko glavno poštno in brzojavno ravnateljstvo razpisalo ponudbeno obravnavo na dan 7. avgusta t. l. pri stalni okrožni komisiji v Sofiji za dobavo raznih potrebščin za brzojav in telefon, kakor: galvanizirane železne žice, bronaste žice, železnih kljuk, izolatorjev i. t. d. v vrednosti 68.235 fres. Varščina znaša 5 %. Natančneje pogoje in podrobnosti pozvedeti je vsak delavnik pri imenovani okrožni komisiji.

(Tudi razsodba.) »Gospod doktor, včeraj mi je Petrač vrgel v obraz, da sem največji osel 19. stoletja. Ali naj ga tožim?« — »A kaj še, saj se to stoletje itak kmalu konča«.

Društva.

(Vabilo) k slavnosti katera se bode vršila povodom blagoslovljenja zastave pevskega društva »Ratitovec« v Selcih v nedeljo, dne 13. avgusta

1899. leta vzajemno z bralnim društvom. Vspored slavnosti blagoslovitve društvene zastave. V soboto, dne 12. avgusta 1899: Ob 9. uri zvečer: Podoknica blagorodni gospej kumici. V nedeljo, dne 13. avgusta 1899: Sprejem došlih društev in gostov v Selcih. Ob polu 11. uri: Zberó se udeleženci pri gosp. Jak. Uraniču. Ob 11. uri: Blagoslovljenje zastave, potem sv. maša, pri kateri poje društvo »Ratitovec«. — Blagoslovil bode zastavo preč, gosp. dr. Jan. Ev. Krek, kumica bode blagorodna gospa Marija Kosova, soproga g. prof. dr. Fr. Kosa. Slavnostno zabijanje žeblice. Ob polu 1. uri: Banket pri gosp. Fr. Tavčarju. Kedor se hoče vdeležiti skupnega kosila, naj to naznani vsaj do četrka pred slavnostjo odboru pevskega društva »Ratitovec«. — Kosilo s pečenko stane 50 kr. Ob polu 3. uri: Litanije v župni cerkvi, katerih se vdeležé društva z zastavami. Ob polu 4. uri: Ljudska veselica na vrtu g. Fr. Šliberja. Vspored: 1. Naša pesem, (H. Sattner), mešani zbor. 2. Slovan na dan, (Volarič), mešani zbor. 3. Slavnostni govor g. Jos. Vrbanja. 4. Sirota, (Hajdrih), moški zbor z alt solo. 5. Nazaj v planinski raj, (A. Nedved), mešani zbor. 6. Tombola. 7. Slovenske narodne pesmi, (Pirnat in Hubad). 8. Prosta zabava. — Društvenice nastopajo v narodni noši. — Vstopnina k ljudski veselici 20 kr. za osebo. — Društva in deputacije so vstopnine proste. — K mnogoštevilni vdeležbi vabi odbor.

Telefonska in brzojavna poročila

Dunaj, 30. julija. Vojni minister Krieghammer je prejel povodom petdesetletnice službovanja laskavo cesarjevo čestitko. Ob enem mu je podeljeno baronstvo.

Dunaj, 31. julija. Naredba gledé zvišanja plač državnim slugam bode v avgustu objavljena in stopi v veljavo s 1. sept.

Dunaj, 31. julija. Nemško-liberalni dež. poslanec Krepek je v »Lit. Ztg.« ostro prijel nemške radikalce; vsled tega ga je Wolf pozval na dvoboj.

Dunaj, 31. julija. Včeraj se je po nemških mestih vršilo mnogo shodov proti povišanju davka od sladkorja. V Warnsdorfu sta govorila dr. Pergelt in Opitz, kateri se je izrekel proti obstrukciji.

Dunaj, 31. julija. Dr. Lueger se je včeraj vrnil in za jutri napovedal sejo obč. zastopa, v kateri hoče sam postaviti priimeren predlog glede sladkornega davka.

Praga, 31. julija. Policija je prepovedala na jutri napovedani javni obhod, ki naj bi bil demonstracija proti povišanju davka od sladkorja.

Maribor, 31. julija. Na južno-železnični progi Celovec-Maribor je danes blizu Grabstajna skočil s tira brzovlak št. 401. Ubit je eden železnični uradnik, nevarno ranjenih šest, manj nevarno pa deset oseb.

Dubrovnik, 30. julija. Pri volitvah v občinski zastop zmagali so Hrvatje; dušmani niso prišli na volišče. Narod navdušen! Živela Hrvatska!

Peterburg, 31. julija. »Sviet« poroča, da se zdi carju Nikolaju potrebno, zvezati ruske železnice s finlandskimi.

Zofija, 31. julija. Osrednji odbor narodno-liberalne stranke, somišljeniki Stambulova, naznanja, da ne mara več podpirati

vlade, in bo stranka postopala popolno samostojno.

Newyork, 31. julija. »Herold« objavlja pogovor svojega dopisnika v Trstu z admiralom Deweyem. Admiral mu je baje razodel: Amerika potrebuje velike, z vsemi potrebščinami oskrbljene mornarice, ki se bo lahko merila z vsako drugo državo. Anglija je naravna zaveznica Amerike. Prihodnja vojska, ki jo bo morala voditi Amerika, bo vojska z Nemčijo.

Pariz, 31. julija. »Patrie« poroča iz Londona, da je sestanek cesarja Viljema z ruskim carjem dognana stvar. Snideta se vladarja v Wiesbadenu in sicer tekom prihodnjega meseca.

Hennebergova svila

od 45 kr. do gld. 14-65 meter — jedino prava, ako se naroči neposredno od mojih tovarn — črna, bela in barvena, — najbolj modernih tkanin, barv in vzorcev.

Na zasebnike poštnine in carine prosto na dom. — Vzorec obratno. — Dvojni pisni portu v Švicu.

Tovarne za svilo G. Henneberg
165 (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Curihu. 13-7 1

Neprekosljivega učinka je

Tanno-chinin tinktura za lase.

Okrepuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las.

Cena 1 steklenice z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga 1 566 6

lekarna Milana Leustek-a v Ljubljani,

Resljeva cesta št. 1, poleg mesarskega mosta.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil.

Razpošilja z obratno pošto.

Štiri mrti so:

28. julija. Ivan Kuster, postrešček, 52 let, Vegove ulice št. 10, oirpenje srca

29. julija. Ana Steska, okraj. sodnika vdova, 60 let, Stari trg 1, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 806 2 m. srednji zračni tlak 736-0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm.
29	9. zvečer	738.2	19.3	sl. sever	del. oblak.	0.0
30	7. jutraj 2. popol.	739.0 738.7	15.4 24.8	sl. jvzh. sr. sever	pol oblak. sk. oblak.	
30	9. zvečer	740.2	18.0	sl. svzh.	poloblakno	0.7
31	7. jutraj 2. popol.	742.2 742.0	15.0 24.0	sl. jvzh. sl. vzh.	oblakno del. jasno	

Srednja temperatura sobote 20.1°, normale: 19.8°.

Srednja temperatura nedelje 19.4°, normale: 19.8°.

Na prodaj sta

iz proste roke

graščini Amthofen in Melletin

pri Lučah na Štajerskem

z vsem posestvom in inventarjem skupno ali na drobno. Posestvo meri 164 oralov in sicer je polja in travnikov 20 oralov, vinogradov 20 oralov, neposekanega gozda 60 oralov, ostalo so vrtovi in pašniki. Cenita se obe posestvi na 65.000 gld.

Natančneje se poizvé pri gospej Fani Jenko-Paer, Amthofen, pošta Ehrenhausen pri Lučah (Leutschach) Štajersko. 637 3-2

Kupuje in prodaja vse zdalej zaznamovane efekte in druge vrednostne listine po dnevnem kurzu.

BANKA Makso Veršec
v LJUBLJANI.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev. Giro-konto (hranilne vloge v tek. računu), obresti od dne do dne po 4%, %.

Poštno-hranilnične položnice na razpolago.

Dunajska borza.

Dne 31. julija.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 40 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 » 20 »
Avstrijska zlata renta 4%	118 » 80 »
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	99 » 90 »
Ogerska zlata renta 4%	118 » 75 »
Ogerska krona renta 4%, 200 »	96 » 40 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	905 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	388 » 25 »
London vista	120 » 60 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 80 »
3) mark	11 » 75 »
5) frankov (napoleonidor)	9 » 55 1/2 »
5) kijanski bankovci	44 » 45 »
5) r. cekini	5 » 66 »

Dne 29. julija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	170 gld. 75 kr.
5% državne srečke l. 1864, 100 gld.	158 » 75 »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 » 75 »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	97 » 80 »
Tisine srečke 4%, 100 gld.	138 » 75 »
Dunavske vravnave srečke 5%	129 » — »
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	108 » 70 »
Posojilo goriskega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	— » — »
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	97 » — »
Priporitetne obveznice državne železnice	214 » 50 »
» » južne železnice 3%	167 » — »
» » južne železnice 5%	121 » 50 »
» » dolenjskih železnice 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	196 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	160 » — »
Avstrijskega rubečega križa srečke, 10 gld.	20 » 60 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	28 » — »
Salmove srečke, 40 gld.	84 » 25 »
St. Genois srečke, 40 gld.	84 » 50 »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 » — »
Ljubljanske srečke	23 » 50 »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 » — »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3240 » — »
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	438 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	76 » 50 »
Splošna avstrijska stavbinska družba	105 » 50 »
Montanska družba avstr. pian.	255 » 50 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	182 » — »
Papirnih rubljev 100	126 » 75 »

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zgube pri tvebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako tvebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnili v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.